

چاوپیداخشانه‌وه‌ی یه‌که‌م سیپاره‌ی ته‌ورات

په‌یدابوون ۱ - ده‌رچوون ۱

به‌رده‌وامین له دیراسه‌تی ته‌ورات. وه‌ک ده‌زانی، ته‌ورات یه‌که‌م په‌رتوکه له نووسراوه‌کانی پیغه‌مبه‌ران و دابه‌شه‌ی پینج سیپاره یاخود به‌ش کراوه. یه‌که‌م سیپاره پیی ده‌وتری په‌یدابوون واتا سه‌ره‌تا‌که. له وانه‌ی پابردووماندا، دیراسه‌تمان له په‌یدابوون ته‌واو کرد. بۆ ئیستاش، ده‌ست به دووهم به‌شی ته‌ورات ده‌که‌ین، که پیی ده‌وتری ده‌رچوون. سیپاره‌ی ده‌رچوون ئه‌و باسه سه‌یر و سه‌رسوپه‌ینه‌ره له‌خۆ ده‌گری که چۆن خودا گه‌لی ئیسرائیلی رزگار کرد له به‌ند و کۆتییان له خاکی میسر.

پیش ئه‌وه‌ی بچینه ناو سیپاره‌ی ده‌رچوون، با چاوپیداخشانه‌وه‌ی بکه‌ین له‌وه‌ی تا ئیستا له یه‌که‌م سیپاره‌ی نووسراوه پیرۆزه‌کان خویندوومانه. زۆر گرنگه که زانیاریکی قولمان هه‌بیته له سیپاره‌ی په‌یدابوون، چونکه بنه‌مای تیگه‌یشتنی سیپاره‌کانی تره که خودا بۆمانی دابین کردووه بۆ ئه‌وه‌ی تی بگه‌ین و باوهر بیئین به هه‌موو ئه‌وه‌ی نووسراوه له په‌رتوکه‌کانی تری پیغمه‌به‌رانی پاشتر.

یه‌که‌م ئایه‌تی سیپاره‌ی په‌یدابوونت له‌بیره؟ ده‌لێت: **له سه‌ره‌تادا خودا ئاسمان و زه‌وی به‌دی هینا.** ئه‌مه گرنگه، **له سه‌ره‌تادا خودا... کاتی هیشتا هیچ شتیکی بوونی نه‌بوو - ته‌نها یه‌ک بوونی هه‌بوو.** ئه‌و یه‌که‌ش خودا بوو! پاشان، فیروبوون که چۆن خودا ملیۆنه‌ها فریشته‌ی پیرۆزی دروست کرد، به هیزی وشه‌تاهه‌تاییه‌کی و رۆحی پیرۆزی. خودا فریشته‌کانی دروست کرد بۆ ئه‌وه‌ی خزمهت و ستایشی بکه‌ن تاهه‌تا. له‌نیوان فریشته‌کاندا یه‌ک هه‌بوو که زۆر دانا و جوان بوو. ئه‌ویش لوسیفر بوو، سه‌رکرده‌ی فریشته‌کان. به‌لام، نووسراوه پیرۆزه‌کان پیمان ده‌لێت که رۆژیک لوسیفر دلی پرشانازی بوو و قیزی بووه‌وه له خودا له دلی خۆی. لوسیفر و زوریک له فریشته‌کان ده‌ستیان کرد به دانانی پلانیکی بۆ لابردنی خودا. به‌لام که‌س ناتوانی خودا لایبات. خودا ناتوانیت له‌وه‌ی که‌سانه‌ خۆش بیته که یاخی ده‌بن دژی. له ده‌رئه‌نجامی ئه‌وه، خودا لوسیفر و فریشته‌ خرابه‌کاره‌کانی ده‌رکرد و ناوی لوسیفری گوری بۆ شه‌یتان، که به مانای دژ وه‌ست دیت. له پاش ئه‌وه‌ی خودا شه‌یتان و فریشته‌کانی ده‌رکرد، ئاگری دۆزه‌خی بۆیان دروست کرد. نووسراوه پیرۆزه‌کان ده‌فه‌رموی که رۆژی دوا‌یی، خودای راست‌درووست، شه‌یتان و هه‌موو ئه‌وانه‌ی شوینی ده‌که‌ون فری ده‌داته ناو ئه‌و ئاگره‌وه.

پاشان خویندمانه‌وه که چۆن په‌روه‌ردگار خودا جیهانی به‌دی هینا بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ی که پلانی هه‌بوو به‌دی بیئنی. مرۆف گرنگترین بوونه‌وره له‌نیوان ئه‌وانه‌ی که خودا به‌دی هینان، له‌بهر ئه‌وه‌ی مرۆف له‌سه‌ر وینه‌ی خودا به‌دی هیناره! خودا ده‌بویست که په‌یوه‌ندیکی قول و سه‌رسوپه‌ینه‌ری هه‌بیته له‌گه‌ل مرۆف. له‌بهر ئه‌وه‌ی بیریکی چه‌سپاند له‌ناو گیانی مرۆف که توانای ناسینی خودای هه‌بی، و دلیکی پی به‌خشی که توانای خۆشه‌ویستی خودای هه‌بی، هه‌روه‌ها ئیراده‌یه‌ک که توانای به‌گویی کردنی خودای هه‌بی.

پاشان، زانیمان چۆن خودا تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی خسته پیش یه‌که‌م پیاو و یه‌که‌م ژن که به‌دی هینابوون. خودا ئاده‌می ئاگادارکردبووه‌وه و فه‌رموی، **(تۆ ئازادیت له هه‌موو دره‌خته‌کانی باخچه‌که بخۆیت، به‌لام بۆت نییه له دره‌ختی زانینی چاکه و خرابه بخۆیت، چونکه له‌وه‌ی رۆژه‌ی لیلی بخۆیت بی گومان ده‌مریت!)** که به‌مانای: **له من جیا ده‌بیه‌وه تاهه‌تا!**

به‌هه‌رحال، بینیمان چۆن باپیره گه‌ورانمان ئاده‌م و حه‌وا، هه‌لیان بژارد به‌گویی شه‌یتان بکه‌ن و له داره‌که بخۆن که خودا لێیانی قه‌ده‌غه‌کردبوو. له ده‌رئه‌نجامدا، وشه‌ی خودا ده‌فه‌رموی: **به‌هۆی مرۆفیک گونا هاته جیهان، به‌هۆی گونا هیش مردن، به‌م شیوه‌یه مردن هه‌موو خه‌لکی گرته‌وه.** **(رۆما ۵: ۱۲)** ئای که راسته‌ په‌ندی پیشیان که ده‌لێت (ده‌رد و به‌لا هه‌موو که‌س ده‌گریته‌وه!) له‌بهر گونا‌هی ئاده‌م، هه‌موومان گونا‌هه‌بارین. له‌بهر گونا‌هی ئاده‌م، هه‌موومان شایسته‌ی مردن و رووبه‌پووی دادوهری خودا ببینه‌وه.

پاشان، فیربووین چۆن خودا ئادهم و حه وای له باخچه ی به هه شت ده رکرد له بهر گونا هه که یان، به لام پیش ئه وهی ده ریان بکات، خودا رایگه یاند که چۆن پلانی هه یه رزگاری ده ریک بنیریتته جیهان بۆ رزگارکردنی نه وهی ئادهم له هیزی شه یتان و سزای گونا هه . خودا، له دیزاینه دل فرپینه که ی خۆی، پلانیکه ی هه بوو بۆ رزگار کردنی گونا هه باران. پلانه که ی وابوو که پیاویکی ته واو بنیریتته جیهان که و تووشی گونا هه ی ئادهم نه بوو بی. ئهم پیاوه راستودرووسته به ئیراده ی خۆی خوینی خۆی ده پیرژی بۆ دانه وهی قهردی گونا هه ی نه وه کانی ئادهم. به م شیوه یه، خودا ده توانی له گونا هه کانی خه لک خۆش بیته، بی ئه وهی له دادوهری خۆی ده رچی. به راستی، به لئینی خودا سه باره ت به رزگاری ده ری هاتوو به لئینیکه سه رسوپهینه ر بوو!

پاشان بینیمان چۆن خودا ئه و به لئینه سه رسوپهینه ره ی جیگیر کرد به قوربانی کردنی هه ندیک ئازهل، و جل و به رگی بۆ ئادهم و حه وای له پیستی ئازهله کان دروست کرد بۆ ئه وهی شه رمه زارییان داپۆشی. خودا ئادهم و حه وای فیرده کرد که سزای گونا هه مردنه و هه روه ها که لی خۆش بوونی گونا هه ییش بی خوین رشتن نابی.

له پاش ئه وه، ده رباره ی یه که م دوو کوری ئادهم فیر بووین، قابیل و هابیل. زانیمان چۆن هابیل به رخیکی بی عیبی پیشکه ش به خودا کرد و سه ری بری، به و شیوه یه گوزارشتی له رزگاری ده رکه کرد که ده هاته جیهانه وه و له باتی گونا هه باران ده مرئ. ده رباره ی قابیل، ئه و هه وللی دا به کرده وهی خۆی له خودا نزیك بیته وه و به ربوومی ده ستی خۆی پیشکه ش خودا کرد. له ده رته نجامدا، نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموی: **جا هابیل و پیشکه شکراره که ی جیی په زامه ندی خودا وه ند بوو. به لام قابیل و پیشکه شکراره که ی جیی په زامه ندی خودا وه ند نه بوو.** بۆچی خودا قوربانی قابیلی قه بول نه کرد؟ له بهر ئه وهی یاسای خودا نافه رموی: (سزای گونا هه ی ئیشی چاکه یه!) به لکو ده فهرموی: **(سزای گونا هه مردنه!)** و **(لی خۆش بوونی گونا هه ییش بی خوین رشتن نابی.)** خودا داوای له قابیل کرد که تۆبه بکات و ریگای راستودرووستی قه بول بکات که خودا داینا بوو، به لام قابیل زۆر توپه بوو و هابیلی برا بچووی کوشته.

زۆربه ی نه وه کانی ئادهم به دوای شوین پیی قابیل که وتن، بۆیه تا کاتی نوح، نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموی که خودا خودا وه ند بینی که خراپه کاری مرۆف له سه ر زهوی زۆر بووه، هه روه ها هه موو بیر و بۆچوونه کانی دلئیشی به دریزایی پرۆژ ته نها له لای خراپه یه. له بهر دلی خراپی مرۆف، خودا مه به ستی ناردنی لافاوئیکه هه بوو بۆ ئه وهی گونا هه باره یاخی بووه کان له ناو بیات. له و چه رخه خراپه دا، ته نها نوح باوه ری به خودا هه بوو، له بهر ئه وه ش بوو خودا فه رمانی پی دا که که شتیکی گه رره درووست بکات، که ده بیته په ناگه یك بۆ هه موو ئه وانه ی ده چنه ناوی. خودا زۆر ئارامی له سه ر گونا هه باران گرت کاتی نوح خه ریکی درووست کردنی که شتییه که بوو. به لام، که س تۆبه ی نه کرد و نه چووه ناو که شتییه که وه جگه له نوح و خیزانه که ی.

نوح سی کوری هه بوو، سام و حام و یافته. پیغه مبه ر ئیبراهیم له نه وهی سامه. خویندمانه وه چۆن خودا فه رمانی به ئیبراهیم دا که مالی باوکی به جی بیلی و به ره و خاکی که نعان به ری بکه وی. خودا پلانی وابوو که گه لئیکه نوئ له ئیبراهیم درووست بکات که وای پیغه مبه رانی خودا و رزگاری ده ری جیهانی لیوه بیته. بۆیه خودا به ئیبراهیمی فه رموو، **جا ده تکم به نه ته وه به کی مه زن و به ره که تدارت ده که م... هه موو نه ته وه کانی سه ر زه ویش به هوی تۆوه به ره که تدار ده بن.** (په یدابون ۱۲: ۲، ۳)

بۆیه، ئیبراهیم له ته مه نئیکه گه ورده دا بووه باوکی ئیسحاق، هه روه که چۆن خودا به لئینی پی دابوو. ئیسحاقیش پاشان بووه باوکی یاقوب، یاقوبیش، که خودا ناوی کرد به ئیسرائیل، بووه باوکی دوازه کور. وه له و دوازه کوره ی یاقوب ئه و گه له نوئییه خودا به لئینی به ئیبراهیم دابوو هاته بوونه وه، گه لی ئیسرائیل.

له سی وانه ی رابردوو ماندا، سه رنجی چیرۆکی سه رنج راکئیشی کوره کانی یاقوبمان دا، به تاییه ی ئه وهی ناوی یوسف بوو، که یازده هه مین کور بوو. برا گه وره کانی یوسف رقیان لی ده بووه وه، به لام خودا به ره که تدارتی کرد و کردی به فه رمان په وای هه موو خاکی میسر. پاشان، قات و قری که وته میسر و هه موو خاکی که نعان، بووه هوی ته ند و چه له مه یه کی مه زن. له ده رته نجامی ئه وه، یاقوب و

کوره‌کانی هیچیان نه‌بوو بخۆن. کاتی یاقوب بیستی که دانه‌ویله له میسر هه‌یه، کوره‌کانی نارد بۆ ئه‌وی. پاشان بینیمان چۆن یوسف خۆی بۆ براکانی ئاشکرا کرد و لییان بورا و ناردی به دوا‌ی باوکی و هه‌موو خیزانه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی بار بکه‌ن و له میسر جیگیر بن. بویه، له گۆتایی سیپاره‌ی په‌یدابوون، ده‌بینین که گه‌لی ئیسرائیل چی دی له خاکی که‌نعان نه‌بوون که خودا به‌لینی به ئیبراهیم دابوو، به‌لکو له میسر بوون. به‌لام، ئەم هه‌موو شتانه‌ی پووی دا تاکو ئەو قسانه‌ی خودا زۆر له‌وه‌ پێش به ئیبراهیمی فهرموو بوو بیته‌ دی کاتی فهرمووی: به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ بزانه‌ که‌ وه‌چه‌کانت له‌ خاکیک نامۆ ده‌بن هی خۆیان نییه، ده‌بنه‌ کۆیله‌یان و چوار سه‌د سأل ده‌یانچه‌وسینه‌وه. به‌لام ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ش حوکم ده‌ده‌م، که‌ ئەوان خزمه‌تیان ده‌که‌ن. دوا‌ی ئەوه‌ به‌ ده‌ستکه‌وتیکی زۆره‌وه‌ دینه‌ ده‌ره‌وه.

خودا خۆی ده‌ستی هه‌بوو له هه‌موو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر گه‌لی ئیسرائیل هات. بۆچی خودا وای کرد که‌ گه‌لی ئیسرائیل، نه‌وه‌ی گه‌وره‌ی ئیبراهیم، نیشته‌ جیی میسر بن، له‌ کاتی‌که‌ به‌لینی خاکی که‌نعانی پێیان دابوو؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا نیازی وابوو شکۆمه‌ندی و ده‌سه‌لاتی خۆی نیشان بدات له‌وه‌ی به‌سه‌ر گه‌لی ئیسرائیل دیت له‌ خاکی میسر. خودا پلانی وابوو که‌ گه‌لی ئیسرائیل رزگار بکات به‌ هیزی بۆ پایانی خۆی، تاکو هه‌موو که‌س بزانی که‌ ئەو پاشای پاشایانه، په‌روه‌ردگاری په‌روه‌ردگاران، به‌هیزترینه‌!

ئێستاش، با ده‌ست به‌ خۆینه‌وه‌ بکه‌ین له‌ یه‌که‌م به‌شی سیپاره‌ی ده‌رچوون. نووسراوی پێرۆز ده‌فه‌رموی:

(ده‌رچوون ۱) یوسف و هه‌موو براکانی و هه‌موو ئەو نه‌وه‌یه‌ی مردن،^۷ به‌لام نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ردار بوون و زۆر زیاد بوون و زۆر به‌توانا‌تر بوون، خاکه‌که‌ پڕ بوو له‌وان. ^۸ ئینجا له‌ میسر پاشایه‌کی نوێ هاته‌ سه‌ر ته‌خت و یوسفی نه‌ده‌ناسی. ^۹ به‌ گه‌له‌که‌ی وت: (ئه‌وه‌تا نه‌وه‌ی ئیسرائیل گه‌لیکن له‌ ئیمه‌ زۆرتر و به‌توانا‌ترن. ^{۱۰} وه‌رن با دانا بین، نه‌وه‌ک زۆرتریش بین و کاتی‌که‌ بکه‌وینه‌ جه‌نگه‌وه، ئەوان بچه‌ پال دوژمنه‌کانمان و دژمان بجه‌نگین و له‌ خاکه‌که‌ ده‌ربچن.)

^{۱۱} ئیتر سه‌رکاری بیگاریان له‌سه‌ر دانان، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ بارگرانییه‌که‌یان زه‌لیلیان بکه‌ن، جا شاری عه‌مباریان بۆ فیرعه‌ون بنیاد نا، (پیتۆم) و په‌عمسیس. ^{۱۲} به‌لام هه‌رچه‌نده‌ زه‌لیلیان ده‌کردن ئەوه‌نده‌ گه‌شه‌یان ده‌کرد و به‌ربلا‌و ده‌بوون، جا له‌به‌ر ئەوه‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ترسیان لێنیش. ^{۱۳} ئیتر میسرییه‌کان به‌ زه‌بره‌وه‌ کۆیلا‌یه‌تیان به‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ده‌کرد. ^{۱۴} ژنیان تال کردن به‌ خزمه‌تکارییه‌کی سه‌خت، به‌ قورکاری و خشت دروستکردن و هه‌موو کاریکی کیلگه‌، هه‌موو کاریک که‌ پێیان ده‌کردن به‌ زه‌بره‌وه‌ بوو.

^{۱۵} ئینجا پاشای میسر به‌ دوو مامانی ژنه‌ عیبرانییه‌کانی وت، که‌ ناوی یه‌کییان (شیره) و ئه‌وی تریان (پوعه) بوو، ^{۱۶} وتی: (کاتی‌که‌ مامانی ژنه‌ عیبرانییه‌کان ده‌که‌ن و له‌سه‌ر به‌رده‌کان ته‌ماشایان ده‌که‌ن، ئەگه‌ر کوپ بیت بیکوژن، ئەگه‌ر کچیش بیت با بژییت.) ^{۱۷} به‌لام مامانه‌کان له‌ خودا ترسان و ئه‌وه‌یان نه‌کرد که‌ پاشای میسر پێی وتبوون، هیشتیان کوره‌کان بژین. ^{۱۸} دواتر پاشای میسر مامانه‌کانی بانگ کرد و پێی وتن: (بۆ چی ئەمه‌تان کردووه‌؟ بۆ هیشتان کوره‌کان بژین؟) ^{۱۹} مامانه‌کانیش به‌ فیرعه‌ونیان وت: (چونکه‌ ژنه‌ عیبرانییه‌کان وه‌ک ژنه‌ میسرییه‌کان نین، ئەوان گورجوگۆلن و پێش گه‌یشتی مامان مندالیان ده‌بییت.) ^{۲۰} خوداش له‌گه‌ل مامانه‌کان باش بوو. گه‌ل زۆر و به‌توانا‌ بوون. ^{۲۱} ئەوه‌ بوو که‌ مامانه‌کان له‌ خودا ترسان، ئەویش کردنی به‌ خیزان. ^{۲۲} ئینجا فیرعه‌ون فهرمانی دا به‌ هه‌موو گه‌له‌که‌ی و وتی: (هه‌موو کورپاک که‌ بۆ عیبرانییه‌کان له‌ دایک بیت فری بدنه‌ ناو نیله‌وه، هه‌موو کچیکیش با بژییت.)

ئالیره‌ یه‌که‌م به‌شی سیپاره‌ی ده‌رچوون ته‌واو ده‌بییت. به‌ پشتیوانی خودا بۆ وانه‌ی داهاتوو، ده‌چینه‌ ناو ئەم چیرۆکه‌ نا ئاساییه‌ و ده‌بینین چۆن خودا بانگی پیاویکی کرد و ئاماده‌ی کرد بۆ ئه‌وه‌ی گه‌لی ئیسرائیل رزگار بکات له‌ ده‌ستی فیرعه‌ون، پاشا خراپه‌که‌ی میسر. ناوی ئەم پیاوه‌ ده‌زانی؟ به‌لێ، موسایه‌ – پیغه‌مه‌به‌ری خودا موسا.

(هه‌رچی له‌پێشا نووسراوه، بۆ فیروونمان نووسراوه، تاکو به‌ دانبه‌خۆداگرتن و هاندانی نووسراوه‌کان هیوامان هه‌بییت.) (رۆما ۱۰: ۴)

©

گرنگترین پرسپاره‌کان بۆ ئەم وانەیه:

١. یه‌که‌م ئایه‌تی سێپاره‌ی په‌یدا بونت له‌ بیره؟
٢. بۆچی خودا قوربانی قابیلی قه‌بول نه‌کرد؟
٣. بۆچی خودا وای کرد که گه‌لی ئیسرائیل، نه‌وه‌ی گه‌وره‌ی ئیبراهیم، نیشته جێی میسر بن، له‌ کاتی‌دا به‌لێنی خاکی که‌نعانی پێیان دا بوو؟
٤. وانه‌ی داها توو ده‌بینین چۆن خودا بانگی پیاویکی کرد و ئاماده‌ی کرد بۆ ئه‌وه‌ی گه‌لی ئیسرائیل رزگار بکات له‌ ده‌ستی فیرعه‌ون، پاشا خراپه‌که‌ی میسر. ناوی ئەم پیاوه ده‌زانێ؟

رێگای راست و دروستی:

وه‌رزی خوێندنه‌وه‌ی کتابی پیرۆز

(٢٠١٦)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خوێندنه‌وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته.

به‌ره‌م هێنەر: کۆمه‌له‌ی رێگای راست و دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org